

РЕШЕНИЕ

№ 1192

гр. Пловдив , 23.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в публично заседание на дванадесети юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Димитър В. Кацарев

при участието на секретаря Величка Ст. Илиева
като разгледа докладваното от Димитър В. Кацарев Административно наказателно дело № 20215330203962 по описа за 2021 година
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващи от ЗАНН.

Обжалваното е Наказателно постановление № 36-0000408 от 19.05.2021г. на Директора на РД“АА“ Пловдив, с което на Б. Л. К. от с.С., обл.Пловдив, ЕГН ***** на основание чл.53 от ЗАНН и чл.178б, ал.6, т.2 от ЗДвП е наложено административно наказание Глоба в размер на 500 лева за нарушение по чл.178б, ал.6, т.2 от ЗДвП, във връзка с чл.24а, ал.3, т.1 от Наредба № 37/02.08.2002г. на МТИТС.

Недоволен от горепосоченото наказателно постановление е останал жалбоподателят Б.К. поради което с жалба го обжалва в срок с доводи за неправилност и незаконосъобразност, и като издадено в нарушение на процесуалния и материалния закон. Прави се искане към съда за отмяна на издаденото НП. С допълнение към жалбата се оспорва по същество НП с твърдението за липсата на вина под каквато и да е форма за извършване на нарушението и за допусната техническа грешка при попълването на учебните картони. Представя се становище и за маловажност на случая и проложимост разпоредбата на чл.28 от ЗАНН.

Жалбоподателят редовно призован, в съдебно заседание се

представлява от адв.Д.К., който поддържа искането за отмяна на НП. В пледоарията си поиска от съда да се отмени НП съобразно представените в жалбата доводи. Направи искане за присъждане на разноски.

Административнонаказващия орган редовно призован, в съдебно заседание не се представлява. Преди даване ход на делото представя писмено становище за правилно и законосъобразно проведено административно производство по установяване на нарушението и налагане на административната санкция по отношение на жалбоподателя К.. Представят се доводи за не наличие на основание да се определи случая като маловажен и неприложимостта на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Прави се искане за потвърждаване на НП като правилно и законосъобразно. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от лице, притежаващо активна процесуална легитимация да обжалва наказателното постановление и в срок. Разгледана по същество, жалбата е основателна, поради следните съображения:

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят Б.К. работел в учебен център, стопанисван от „Трансинг“ АД, с ЕИК 825338423 който притежавал Разрешение за извършване на обучение на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС на територията на Областен отдел „Автомобилна администрация“ - гр.Пловдив, № *** издадено на 15.03.2013г. с валидност до 15.03.2023г. Същият работел като ***, провеждайки обучение на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС.

В периода от 12.04.2021г. до 14.04.2021г. включително от служители при РД“АА“ Пловдив била извършена проверка в учебен център „Трансинг“ АД. Констатациите от проверката били отразени в Констативен протокол от 12.04.2021г. В рамките на реализираната проверка в офиса на учебния център било установено, че *** Б. Л. К. е дублирал на датата 30.08.2020г. в УК 3804308/22.06.2020г. и в УК 3809256/03.07.2020г. с начало на практическо обучение 11:00 часа и край на практическо обучение 11:50 часа. Във връзка с тези констатации на 14.04.2021г. против жалбоподателя бил съставен Акт за

установяване на административно нарушение /АУАН/ серия А-2020 № 285098 за това, че като *** е допуснал нарушение при водене на документите във връзка с обучението именно: на кандидата Н.С.У. ЕГН *** от група № 171238/22.06.2020г. с учебен картон № 3804302/22.06.2020г. и на кандидата Н.Д.В. ЕГН *** от група № 171911/06.07.2020г. с учебен картон № 3809256/03.07.2020г. е отразил и в двата учебни картона, че за периода – начало на практическо обучение 11:00 часа и край на управлението 11:50 часа на 30.08.2020г. преподавал практическо обучение от категория „В“ и на двамата кандидати в едни и същи часове на една и съща дата. В съставения АУАН актосъставителят е посочил, че с описаното деяние е нарушена разпоредбата на чл.178б, ал.6, т.2 от ЗДвП във връзка с чл.24а, ал.3, т.1 от Наредба № 37/ 02.08.2002 г. на МТС.

Актът е бил съставен в присъствието на нарушителя, надлежно предявен и подписан от лицата посочени в него, включително и от жалбоподателя който вписва саморъчно че няма възражения. В законоустановения срок по чл.44, ал.1 от ЗАНН не са били представени пред АНО писмени възражения относно съставения АУАН и нарушението посочено в него..

Въз основа на така съставения акт и съобразявайки материалите в административно-наказателната преписка е издадено обжалваното НП с което на жалбоподателя К. е наложено административно наказание “глоба” в размер на 500 /петстотин/ лева на основание чл.178б, ал.6, т.2 ат ЗДвП за нарушение по чл. 178б, ал.6, т.2 ат ЗДвП във връзка с чл.24а, ал.3, т.1 от Наредба № 37 от 02.08.2002 г. за условията и реда за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство и условията и реда за издаване на разрешение за тяхното обучение, издадена от министъра на транспорта /Наредба № 37/ 02.08.2002 г. на МТИТС/.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от всички събрани по делото писмени и гласни доказателства, от разпита в съдебно заседание на актосъставителя Т. В. Г. и на свидетел Н.Д.В., както и от присъединените на основание разпоредбата на чл. 283 от НПК писмени доказателства.

При преценка на събраните в хода на съдебното производство гласни доказателства чрез разпита на свидетелите съдът намира, че същите следва да бъдат кредитирани изцяло, доколкото всеки един от тях пресъздава пряко възприетите от него факти и обстоятелства. Освен това, показанията им се

подкрепят и от останалия събран по делото доказателствен материал.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Обжалваното Наказателното постановление е издадено от компетентен орган - от Директора на РД“АА“ Пловдив, съгласно заповед № РД – 08-30/24.01.2020г. на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщения. В хода на административно наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения. Вмененото във вина нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща да се разбере какво е обвинението и срещу какво да се организира защитата. Описанието на нарушението също така е в достатъчна степен пълно и ясно, като позволява на санкционираното лице да разбере какво нарушение му е вменено. Посочена е нарушената материално - правна норма, поради това съдът намира, че в хода на производството не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили по какъвто и да е начин правото на защита на нарушителя.

Производството е от административно - наказателен характер, при което е необходимо да се установи дали е деяние, което представлява административно нарушение по смисъла на чл.6 от ЗАНН, същото извършено ли е от посоченото в акта лице и извършено ли е виновно - предпоставките са абсолютни, като тежестта на доказване лежи върху административно наказващия орган. Според разпоредбата на чл.6 от ЗАНН административно нарушение е това деяние /действие или бездействие/, което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред.

Съгласно разпоредбата на чл.24а, ал.3, т.1 от Наредба № 37 от 02.08.2002г. за условията и реда за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство и условията и реда за издаване на разрешение за тяхното обучение, издадена от министъра на транспорта и съобщенията - Преподавателят по теоретично и/или практическо обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС е длъжен да спазва изискванията на учебната

документация за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС по чл.153, т.1 от ЗДвП при извършване на обучението. По силата на нормата на чл.153, т.1 от ЗДвП министърът на науката утвърждава учебната документация за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторни превозни средства. Следователно именно при утвърждаването на учебната документация и разписването на стандартите се посочват конкретните документи, които се водят в процеса на обучение на кандидати за водачи на МПС, както и данните, които се вписват в тези документи. Съответно според разпоредбата на чл.178б, ал. 6, т.2 от ЗДвП Наказва се с глоба 500 лв. преподавател по теоретично и/или практическо обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство, който допуска нарушение при воденето на документите във връзка с обучението.

От събраните по делото писмени и гласни доказателствени средства се установява, че жалбоподателят е бил *** в учебния център, което по начало не се оспорва от санкционираното лице, както и че е провел практическото обучение на двама кандидати на 30.08.2020г. Както посочи свидетел Великов единия час на практическо обучение не е бил проведен за времето от 11:00-11:50 часа, но който жалбоподателят е отразил като проведен в утвърдената учебна документация. Реално бил проведен час по практическо обучение с другия посочен в НП кандидат, което надлежно бил отразен като проведен в утвърдената учебна документация. В това си качество жалбоподателят на практика виновно е нарушил разпоредбата на чл.24а, ал.3, т.1 от Наредба № 37 от 02.08.2002 г. за условията и реда за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство и условията и реда за издаване на разрешение за тяхното обучение, издадена от министъра на транспорта издадена на основание чл.153, т.1 от ЗДвП.

Ето защо, поради изложеното, съдът намира, че правилно е била ангажирана административно - наказателната отговорност на жалбоподателя в качеството му на *** на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство. Административно - наказващият орган правилно е издирил и приложил действащата за това нарушение санкционна разпоредба, а именно чл.178б, ал.6, т.2 от ЗДвП, като съобразно разпоредбата

на чл.27 от ЗАНН е наложил наказание в размер, предвиден в посочената по-горе разпоредба, без обаче да е изложил никакви конкретни съображения и мотиви, че нарушението не може да бъде квалифицирано като маловажен случай.

Същевременно обаче, настоящият съдебен състав, в унисон със застъпената от жалбоподателя в жалбата теза, приема, че санкционираната дейтелност съставлява неизпълнение на административно задължение по смисъла, вложен в чл. 28 от ЗАНН и доколкото наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление поради издаването му в противоречие със закона. В този смисъл съдът съобрази обстоятелството, че процесуално задължение на съда е да провери изцяло законосъобразността на обжалваното наказателно постановление и да обсъди всички основания, независимо дали са наведени от страните или не, включително и да подложи на съдебен контрол преценката на административно-наказващия орган досежно приложението на чл. 28 от ЗАНН. При преценка на това обстоятелство съдът съобрази константната съдебна практика по този въпрос и по-специално ТР № 1/12.12.2007 г. по тълк. н. д. № 1/2005 г. на ОСНК на ВКС, съгласно което когато съдът констатира, че предпоставките на чл.28 от ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление, поради издаването му в противоречие със закона.

В настоящия случай, доколкото в ЗАНН липсва легална дефиниция на понятието „маловажен случай“ следва да бъдат приложени критериите, визирани в чл.93, т.9 от НК, съгласно които “маловажен случай” е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид. Съгласно константната съдебна практика при преценката дали случаят е маловажен или не значение имат способа и начина, по който е осъществено деянието, личността на дееца, мотивите и подбудите, от които се е ръководел при извършване на престъплението и др., т.е. следва да бъдат преценени всички обстоятелства, които характеризират деянието и дееца.

Настоящият съдебен състав счита, че като не е приложил разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, въпреки наличието на основания за това, административно-

наказващият орган е нарушил материалния закон. Вярно е, че обществените отношения, които регулира този закон, са от особена обществена важност, но това не може да бъде основание административно-наказващият орган да игнорира задължението си за индивидуална преценка на всеки отделен случай, с оглед обществената опасност на конкретното деяние и на конкретния нарушител. Този критерий на преценка се прилага за всички нарушения, когато трябва да се реши въпросът дали случаят е маловажен или не. Наложилите се в теорията и част от съдебната практика принцип, че нарушаването на нормите, гарантиращи безопасността на движението по пътищата не може да се квалифицира като маловажен случай, не представлява абсолютен императив, и не следва да изключва автоматично извършването на съвкупна преценка на всички обстоятелства, характеризиращи обществената опасност на деянието и дееца, наличните смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, вредните последици и др. В случая деянието е формално, макар и обявено за наказуемо, и е свързано с неизпълнение на задълженията на преподавателя при провеждане на обучението и е в пряка връзка с реалното провеждане на практическото обучение на кандидат - водачите на МПС, установено с цел да придобият знания и умения за безопасно управление и да усвоят поведението, изисквано от водачите на МПС от категорията или подкатегорията, за която се обучават. Също така, от съществено значение е, че не са налице отегчаващи обстоятелства и нарушението е извършено за първи път. Освен това, видно от показанията на разпитаните в съдебно заседание свидетели, става ясно, че жалбоподателят е лице с ниска обществена опасност, което в продължителния професионален опит като *** на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС има допуснато едно единствено нарушение, с чисто съдебно минало, както и не на последно място следва да се отчете и обстоятелството, че нарушаването на установения в страната правов ред е инцидентна проява от негова страна. Нарушението е такова на формално извършване, поради което възникването на вреда би съставлявало не елемент от състава на нарушението, а друго - допълнително обстоятелство, увеличаващо степента на обществена опасност на нарушението, което в случая не е налице.

Поради това наказващият орган е имал всички основания да приложи разпоредбата на чл.28 от ЗАНН – да не налага наказание, като предупреди

нарушителя, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено наказание. При така изложените обстоятелства, процедурата по чл.28 от ЗАНН в пълна степен би изпълнила целите на закона и би въздействала дисциплиниращо спрямо нарушителя. Доколкото към момента на издаване на наказателното постановление са били налице предпоставките на чл.28 от ЗАНН, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление, поради издаването му в противоречие със закона.

Поради всичко изложено по-горе, съдът намира, че наказателното постановление, предмет на обжалване по настоящото дело се явява неправилно и незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено изцяло.

С оглед констатираната основателност на жалбата на Б.К., на жалбоподателя се дължат сторените разноски по производството. Те съобразно представения по делото Договор за правна защита и съдействие, се констатираха в размер на 300,00лв., заплатени в брой от жалбоподателя.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 36-0000408 от 19.05.2021г. на Директора на РД“АА“ Пловдив, с което на Б. Л. К. от с.С., обл.Пловдив, ЕГН ***** на основание чл.53 от ЗАНН и чл.178б, ал.6, т.2 от ЗДвП е наложено административно наказание Глоба в размер на 500 лева за нарушение по чл.178б, ал.6, т.2 от ЗДвП, във връзка с чл.24а, ал.3, т.1 от Наредба № 37/02.08.2002г. на МТИТС.

ОСЪЖДА РД“АА“ Пловдив ДА ЗАПЛАТИ на Б. Л. К. от с.С., обл.Пловдив, ЕГН ***** сумата от 300 /триста/ лева направени разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба, пред Административен съд гр.Пловдив по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____